

staltet om Landbrugets Vanskeligheder, og de forskellige Udtalelser, som er faldet her i Salen derom, er særdeles uheldige for det, man maatte ønske som Resultat af Sagens videre Forhandling, thi det Klameri, der forleden Aften udfoldede sig herinde, og hvorunder Venstre i hvert Fald afslørede sin indbyrdes Uenighed, gør utvivlsomt Skade i de internationale Forhold, som vi skal beskæftige os med. Men jeg indrømmer, at det naturligvis har den Fordel, at bagefter kan man saa meget bedre give Ministeriet Skylden for, at der ingenting bliver af det. Imidlertid, til vor egen Underretning er den Diskussion, som har fundet Sted her, ikke uden Interesse, thi den viser først og fremmest, at da det kom til at dreje sig om Vanskeligheder i Landbrugerhvervet, saa var der straks Villighed til at tale om, hvilke Veje man skulde slaa ind paa for at skaffe det Hjælp og Beskyttelse. Det, der var en Forbrydelse for et Par Aar siden: at tale om, at noget Erhverv skulde kunne paa-kalde Statens Hjælp, det, som blev afvist haanligt med Henviisning til Landbruget, der netop klarede sig udmærket under de frie Kræfters Spil, det er da heldigvis nu ikke længere nogen Forbrydelse. Nu gælder de frie Kræfters Spil aabenbart slet ikke mere, hverken i Valutakrisen eller i Landbrugskrisen. Hvad de ærede Medlemmer Hr. Brorsen og Hr. Vanggaard har sagt og ment, staar jo tydeligt nok i Rigsdagstidenden, og jeg kan saa godt forstaa, at det konservative Parti, som er forladt i Byerne, søger at kapre Erstatning hos den Del af Landboerne, som de maatte mene er villig til at kaste Teorierne over Bord, naar de koster Penge.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, talte ogsaa om Toldspørgsmaalet og talte med megen Indignation om dem, der sagde, at man ikke behøvede at bevare skimlede Teorier, og han haabede rigtignok ikke, at nogen her tænkte paa at beskytte, i alt Fald ikke ved Told. Det lød uhyre omsorgsfuldt paa Baggrund af, at det ærede Medlem er den, der har sat sit Navn under de fleste Love om Toldforhøjelser her i Landet — at han sagde til sin Efterfølger: Gør endelig ikke nogle af de Dumheder, som jeg har gjort saa mange af. Det er allerede fremhævet, i hvilken Udstrækning det ærede Medlem har forbrudt sig mod sine Teorier. Da det kneb at holde Alliancen med de Konservative, lavede det ærede Medlem Importregulering, naar det kunde klare det; og da det kneb igen, lavede man Krisetold; og da Valutaen kom i Uorden, var det atter

Told, man skulde ind paa. Ja, det ærede Medlem er virkelig den rette til at advare imod Told! Og, som sagt, neppe har det ærede Medlem talt Alvorsord om dem, der gaar omkring og vil tage Livet af skimlede Teorier, saa kommer en af hans egne Partifæller op og skæver ganske aabent til Toldlove som Middelet og Hjælpen, naar Landbruget skal beskyttes. Jeg har intet som helst Ønske om Toldforanstaltninger, fordi jeg ved, at Toldforanstaltninger medfører en alvorlig Fordyrelse, som det er urimeligt at paaføre Befolkningen; og jeg har kun uhyre ringe Tro til, at noget saadant virkelig kan hjælpe, ligesom jeg heller ikke — det maa jeg tilstaa — under de nu i saa høj Grad forandrede Valutaforhold i Verden har nogen Tro til, at en omfattende Importregulering vilde være Middelet, der kunde anvendes. Hvad Told angaar, da har de Konservatives Ordfører under Behandlingen af Arbejdsløshedslovforslaget udtrykt, hvad han mener derom; han har skildret, hvorledes Partiforholdene faktisk er her i Rigsdagen, og har sagt, at det at tale om Toldforlig under disse Forhold er Taabelighed; og Taabeligheder gider jeg virkelig ikke beskæftige mig med. Men jeg sysler desuagtet med Tanken om at række Erhvervene, der maatte komme i Vanskeligheder, en hjælpende Haand, hvad enten det er Landbruget, eller det er Industrien, i den Udstrækning, som det maatte være muligt at finde Midler og Veje til; og saadanne kan sikkert findes i den Udstrækning, som det maatte vise sig nødvendigt, uden at vi behøver at gaa til Told. Det har jeg i Sinde at virke for, saa snart de nødvendige Oplysninger ligger paa Bordet og vi har faaet at vide, hvilke Industrier der virkelig trænger til Hjælp, og faaet at vide, af hvilken Art deres Vanskeligheder er, og hvorfra de skriver sig; før kan der fornuftigvis ikke være Tale om at planlægge, hvad der skal gøres; og ingen har jo Magt til at skaffe sig Kundskab om Industriens Forhold, før den selv lægger Oplysningerne paa Bordet. Det har man fra alle Sider undtagen Socialdemokratiet forhindret i forrige Samling; hvis vi da havde gennemført en Lov om Priskontrol, saa kunde vi selv have skaffet de nødvendige Oplysninger; det blev forhindret, og derfor maa Industrien selv give Oplysninger, hvorefter man kan bedømme, i hvilken Grad den har Krav paa Hjælp fra Samfundet.

Der er dernæst berørt en Del andre Spørgsmaal, hvorom jeg skal gøre nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard holdt den Tale, han ikke fik